Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36947
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

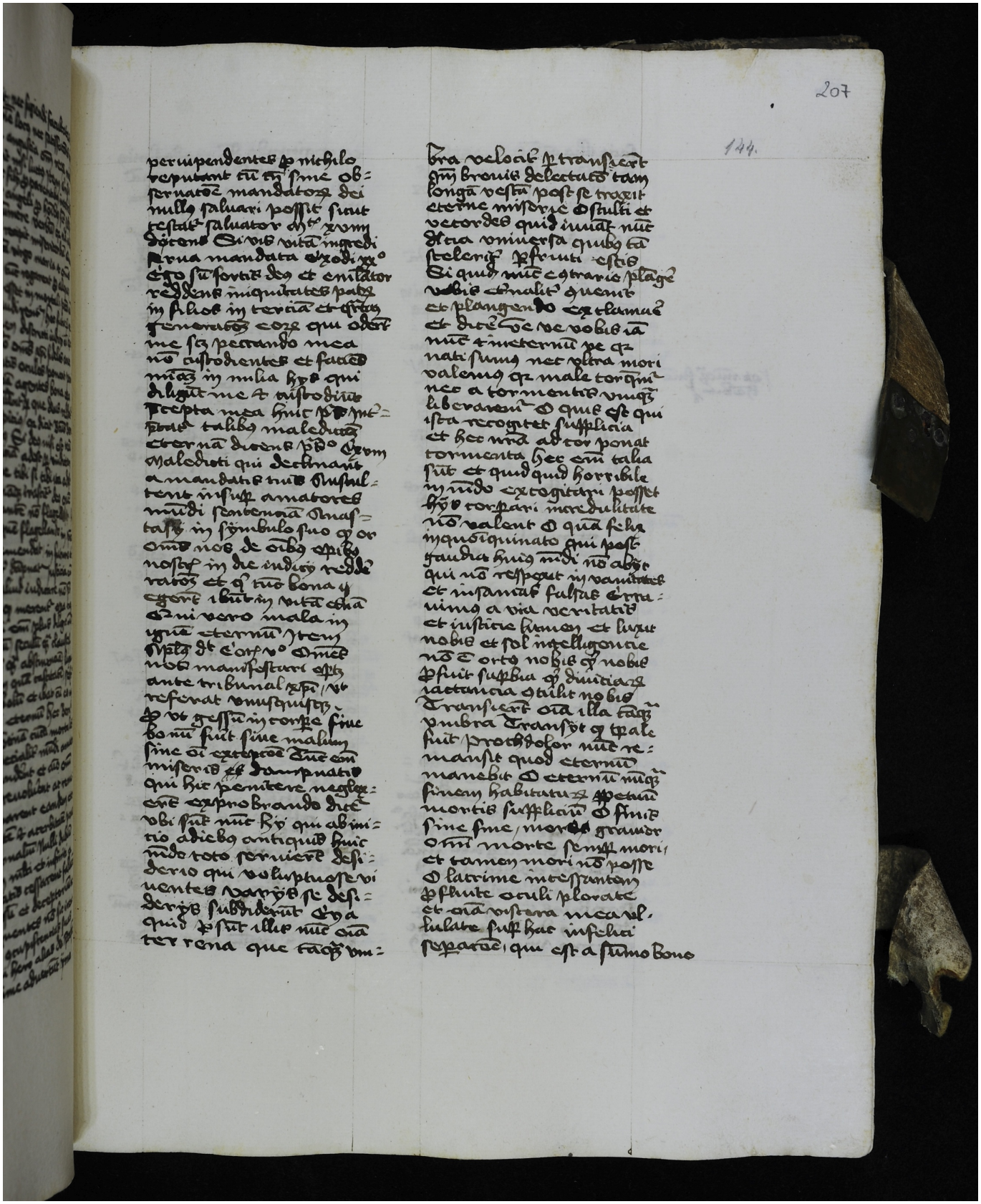

207

144.

perpendentes p nichilo
reputant tu ergo sine ob=
servatore mandatorum dei
nullus saluari potest sicut
testatur saluator dicens Si vis vitam ingredi
ad vita mandata decalogi
ego sum fortis deus et emulator
reddens iniquitates patrum
in filios in tertiam et quartam
generationem eorum qui odiunt
me sed faciens misericordiam
in millia his qui
diligunt me et custodiunt
precepta mea huic p[ecca]to me=
ritur taliter maledictus
eternam dicens pido eorum
maledicti qui declinant
a mandatis tuis Insul=
tent insuper amatores
mundi sententiam dicas=
tis in symbulo suo qui or
dinat nos de cibis epulis
nostris in die iudicii redde
ratis et qui bona ag
gerunt ibunt in vitam eternam
qui vero mala in
ignem eternum Item
ipse dicit ecclesiastes Omnes
nos manifestari oportet
ante tribunal xpi vt
referat unusquisque
p ea que gessit in corpore sive
bonum fuerit sive malum
sine ei exterpere tue eum
miseris et dampnatus
qui hic penitere neglexe=
rit exprobrando dicit
ubi sunt nunc hi qui abimi=
tio adiecis antiquis huic
mundo toto seruierit desi=
derio qui voluptuose vi
uentes varijs se desi=
derijs subdiderunt dicta
quid profuit illis nunc ora
ter rena que tacito tum=

bra velocius pertransierunt
quum breuis delectatio tam
longam vestam post se traxit
eterne miserie O stulti et
vecordes quid iuuat nunc
ista omnia quibus ita
scelerisque perfruti estis
Si quid nunc contrarie plagam
vobis eternaliter ingerunt
et plangendo exclamuc
et dicite ve ve vobis ia
nunc et in eternum pe qui
nati sumus nec vltra mori
valemus qui male torqui
nec a tormentis vnquam
liberamur O quis est qui
ista recognitet suppliciis
et hec nra ad tor ponat
tormenta hec cum talia
sint et quid quid horribile
in mundo excogitari possit
his torpari mere dulitate
nec valent O quam sicha
inquisiquinato qui post
gaudia huius mundi non abiit
qui non respiciunt in vanitates
et insanias falsas et tra=
uium a via veritatis
et iustitie lumen et lux
nobis et sol intelligentie
non ortus nobis qui nobis
profuit superbia qui diuitiarum
iactantia qui tulit nobis
transierunt ora illa tacito
umbra transiit qui tpa le
uit proh dolor nunc re=
mansit quod eternum
manebit O eternum mugi
finem habitatur xpi
mortis suppliciis O finis
sine fine mori grauior
omni morte semper mori
et tamen mori non posse
O lacrime interpantem
profluite oculi plorate
et ora vestra mea vul=
lulate super hac infelici
separatione qui est a summo bono